

NĚKTERÁ UPŘESNĚNÍ, TÝKAJÍCÍ SE ASFALTOVÝCH SMĚSÍ ZA HORKA, NÁTĚRŮ A KALOVÝCH VRSTEV

Pascal Bar, Evropská komise, Generální ředitelství pro podnikání, obor stavebnictví

Revue générale 2003, č. 818, str. 45

Zasedání Francouzské komise pro vozovky a zemní stavby (**Commission de Coordination Chaussées /Terassements – CCCT**), konané dne 19. května 2003 v Paříži, přineslo některé důležité odpovědi na otázky, týkající se asfaltových směsí za horka, nátěrů a kalových vrstev (případně asfaltových směsí obalovaných za studena).

Dodatečné požadavky, národní přílohy

Nebude možné stanovovat žádné dodatečné specifikace na národní úrovni, které by doplňovaly nebo měnily specifikace, obsažené v harmonizovaných evropských normách nebo evropských technických schváleních (**Agrément Technique Européen – ATE**) pro uvedení výrobků s označením CE na trh nebo pro jejich používání v kterémkoli státě Evropské unie. Tato otázka je řešena na doporučení Stálého výboru pro stavebnictví v rámci projektu, vypracovaného příslušnými orgány Evropské komise; projekt bude v dohledné době dokončen a jeho výsledky budou úředně schváleny.

Harmonizované evropské normy nebo evropská technická schválení stanoví na společné úrovni komplex nezbytných a dostatečných požadavků pro připojení označení CE, které zaručuje, že se takto označené výrobky shodují se Směrnicí o stavebních výrobcích (CPD).

V procesu zavádění Směrnice o stavebních výrobcích do praxe se členské státy angažovaly v otázkách volného uvádění na trh, volného pohybu a volného používání stavebních výrobků s označením CE na jejich území (Směrnice o stavebních výrobcích, články 2.1 a 6.1). Výrobek s označením CE nebude potom podléhat doplňkovým specifikacím nebo doplňkovým zkouškám, stanoveným na národní úrovni; takové zkoušky nemohou být povinné kvůli určitému textu obecného dosahu (úprava předpisem). Proto je nezbytné uvědomit si nejzávažnější praktické důsledky:

- ◆ Pokud harmonizované evropské normy vykazují mezery nebo nedokonalosti, nelze zakrývat tyto nedostatky tím, že budeme vyvíjet doplňkové národní specifikace (nebo konfliktní specifikace). V těchto případech je nutno využít prostředků pro odvolání (odvolání k Evropskému výboru pro normalizaci CEN nebo k Evropské komisi), aby sporná ustanovení v normě byla opravena a aby bylo vypracováno nové řešení na evropské úrovni.
- ◆ Evropská komise podporuje vypracování a rozšiřování všech druhů „interpretačních“ nebo „informativních“ dokumentů, neboť jejich status je jednoznačně doporučující a mají usnadnit převzetí evropských norem a jejich zavedení do praxe. V otázce národních příloh, doplňovaných za účelem úprav v evropských normách nebo v otázce vypracování tzv. aplikačních národních norem je naproti tomu postoj Evropské komise zdrženlivý. Ať jsou tyto dokumenty jakékoli, v žádném případě nesmí obsahovat specifikace, které by zaváděly doplňující požadavky nebo které by měnily požadavky harmonizované evropské normy. Za všech okolností to budou dokumenty **dobrovolného charakteru**.

Nátěry

Zařazení nátěrů do skupiny stavebních výrobků, náležejících do oblasti mandátu M 124 Silniční stavební výrobky vyvolalo zejména ve Francii řadu otázek, o kterých pojednali v samostatném příspěvku Jean-Claude Vaniscote a Lionel Odié.

Nátěr se v podstatě skládá z vrstvy naneseného pojiva a posypu kamenivem, které se pokládá na místě a vytvoří vrstvu, jejíž vlastnosti se získají po spojení obou vrstev – pojiva a kameniva. Technologie tohoto typu se spíše blíží **stavbám prováděným na místě**, než **průmyslovému výrobku**. Úvaha, že tento druh výrobků by měl být považován za výrobky, nepodléhající označení CE, je tedy logická.

Z diskuse vyplynulo, že existuje zásadní rozdíl mezi technologiemi nátěrů vyvinutými ve Francii (kde jsou ze všech evropských zemích využívány nejvíce) a mezi ostatními evropskými zeměmi. Ve Francii je každý nátěr **přizpůsoben a upraven** podle požadavků konkrétní stavby, na které je potom **za optimálních podmínek** pokládán.

V jiných evropských zemích (především ve Spojeném království) jsou naproti tomu k dispozici předem vypracované různé typy nátěrů v „katalogu“ a jsou nabízeny a prodávány uživatelům.

V diskusích o zařazení tohoto výrobku do oblasti mandátu M 124 Silniční stavební výrobky zastávaly tyto země stanovisko, že nátěr (vyvinutý normalizovaný návrh) definici výrobku ve smyslu Směrnice o stavebních výrobcích odpovídá. Tento nátěr je uváděn na trh jako konečný a předpisem upravený výrobek. Od prosazení tohoto stanoviska (konec roku 1998) mohla Evropská komise jen konstatovat, že tento výrobek dokonale odpovídá definici stavebního výrobku a že náleží do oblasti mandátu M 124. Stanovisko Francie bylo považováno za přesně opačné, a to spíše pro její specifický přístup než pro předpokládaný omyl v interpretaci ustanovení Směrnice o stavebních výrobcích. Je velmi pravděpodobné, že kdyby se diskuse konala dnes, byly by uváděny stejné argumenty a rozhodnutí by bylo stejné.

Od té doby jsou veškeré snahy o obnovení této diskuse marné. Tyto výrobky budou muset obdržet označení CE za podmínek, které jsou přesně stanoveny v příslušných harmonizovaných evropských normách.

Zkoušky nátěrů

Základní otázkou zůstává, jak vymezit zkoušky typu pro vývoj těchto výrobků v harmonizovaném rámci při aplikaci Směrnice o stavebních výrobcích.

Bereme-li v úvahu specifický francouzský kontext, není opravdu možné zkoušet každý jednotlivý typ nátěru, protože to by znamenalo zkoušet každý výrobek na každé stavbě podle logiky „výrobek na míru“.

Rovněž nelze přenechat označení CE výrobku „kvalifikaci know-how podniku“ při vývoji jednotlivých typů nátěrů, upravovaných a přizpůsobovaných případ od případu. Taková koncepce by se naprosto neshodovala s filozofií označení CE, jak vyplývá ze Směrnice o stavebních výrobcích.

Nejschůdnější cesta pro vývoj vhodných a rozumných specifikací by spočívala ve stanovení „rozumného počtu“ typů povrchových nátěrů nebo sortimentu výrobků. Vyhnuli bychom se tak nárůstu zbytečných zkoušek (a současně i zvýšení nákladů, protože tento způsob řešení by byl penalizován). Jakmile provedeme zkoušku u jednoho z nich, budeme moci považovat všechny výrobky tohoto typu nebo sortimentu za reprezentované touto zkouškou. Tato zásada se týká i příslušných funkčních charakteristik. Dosavadní zkušenosti ukazují, že taková definice není pro experty nepřijatelná. Nyní je nutno ji přesně formulovat a přesvědčit různé národní delegace CEN/TC 227/WG 2, aby ji přijaly.